

nende tragedier kan ramme os. Måske i næste måned. Måske om et par år. Det er vigtigt, at den danske lovgivningsmagt har analyseret situationen i god tid forinden, for at dansk lovgivning kan komme til at svare til tidens barske forhold. Ud fra enhver synsvinkel vil det være ulykkeligt, om vi med tilbagevirkende kraft skulle i gang med at straffelovgive, når terroraktioner er skyllet ind over landet.

En snarligt gennemført lovgivning vil forhåbentlig også få den gunstige virkning, at gangstere, der skal vælge imellem, om de skal iværksætte deres aktioner – for eksempel mod ambassader – i det ene eller det andet land, afskrækkes fra at gøre det i Danmark, fordi den danske lovgivning udformes tilstrækkelig klart og hårdt i stedet for, at vort land skal henligge fredsommeligt som et stykke sukker, der tiltrækker spyfluer.

Terrorister kan meget vel tænkes råt og kynisk at spille på, at Danmark i humanistisk ånd gør livet lettere for masseordere, som ikke har andet end hånlatter tilovers for, hvad de vil anse for de dumme danskere.

Forslagsstillerne befrygter endda, at de tragedier, der har udspillet sig i udlandet, alene er blide forløbere for tusindfold værre tilstande i fremtiden. Forslagsstillerne begrundet denne angst med, at de faktorer, der har ført til terrorismen, er udviklingsforløb, som først lige er sat i gang, og som sandsynligvis vil forstærkes mere og mere i de kommende år med den følge, at langt afskyeligere og mere omfattende massedrab bliver stadig hyppigere begivenheder.

Herved fremhæves følgende momenter:

- a) Ødelæggelsesvåbnene udvikles stærkere og stærkere. Det er inden for den teknisk over-skuelige horisont, at terrorister kan anvende håndterlige små nuklearvåben og livsudsløttende kemiske og bakteriologiske våben. Det kan komme dertil, at det ikke drejer sig om at dræbe nogle få sagesløse, men om rædselsvækkende folkedrab.
- b) Gode gamle samfundsdyder som disciplin, resignation, gudfrygtighed og autoritetsrespekt er ved undervisningsvæsenets virke i de senere år gået i opløsning. I stedet indoktrineres med en nedrakning af samfundsgrundlaget, så alle hævninger forsvinder hos afsporede sjæle. Denne samfundsnedbrydende afstumpning har desværre bredt sig i mange lande.
- c) På internationalt plan er der i den sidste snes år foregået mangfoldige nye statsdannelser i Afrika, Asien og andre dele af verden. I de

kommende tiår vil de være præget af meget store indre spændinger. Især som følge af, at disse stater over en kort tid skal forceres frem fra at leve på et Harald Blaatand-niveau til at høre hjemme i EDB-alderen. Dette vil givetvis afføde brydninger af stor styrke. Resultatet bliver let, at man snart i et, snart et andet af disse suveræne landområder vil give fristeder til, at terroristbander kan uddannes, fabrikere deres våben, forberede deres aktioner og lade de befriede kammerater få asyl.

Endnu er antallet af terrorister imidlertid be-grænset. Ved nu at sætte ind med dødsstraf kan opnås, at den grundstamme, hvoraf fremtidens terroristbevægelser kan gro, vil blive så kraftigt beskåret, at den ikke – eller kun i mere begrænset og langsomt tempo – kan skyde nye grene. Forslagsstillerne frygter ikke, at fuldbyrddelse af dødsstraf i sig selv vil føre til nævneværdig nyt-tilstrømning til terroristbanderne. Dertil er deres adfærd alt for afskyvækkende og meningsløs. Man kan jo ikke sammenligne de få hundrede terrorister med de titusinder i modstandsbevægelser under borgerkrige og besættelsestider. De tyske clearingmord under besættelsen affødte nok, at tusindvis af unge indrullerede sig i frihedsbevægelsens fædrelandsforsvar, som var en del af den frie verdens samlede kamp, der omgærdedes af almindelig sympati og havde en overskuelig tidlængde. Terroristtilværelsen i det nuværende samfund er derimod lidet tillokkende, både på kort og på lang sigt, men for at terroristgrupper skal være samfundsfarlige, skal de bestå af et betydeligt antal særdeles dygtige organisatorer, som med fanatikerens forskruede sjæleliv i sjældnen sjældne kaster alle andre hensyn til side med hensyn til, hvordan de vil benytte deres eget menneskeliv, og som samtidig kan underkaste sig en jernhård indbyrdes disciplin og samtidig under næsten uudholdelige ydre forhold opretholde tillidsfuldt, solidarisk samarbejde uden ødelæggende jalousi eller mistænksomhed terroristerne imellem. Da rekruttering af nye bandedlemmer, der kan og vil opfylde disse krav, givetvis er overmåde vanskelig og tidkrævende, er forudsætningerne til stede for at udrydde de nuværende terroristbander, bl. a. ved anvendelse af dødsstraf.

Derfor fastholdes argumentet, at for hver gang én terrorist dør, er der én terrorist mindre i verden. Det må i den forbindelse også erindres, at en henrettet terrorist ofte vil have erhvervet en ganske speciel indsigt og dygtighed, som ikke uden videre kan erstattes af nyrekrutterede. Til at gennemføre gidselaktioner m. v. kræves nemlig